

Māju, kuru centrā ir Kristus, izveidošana

Elders Ričards Dž. Meinzs
no Septiņdesmito kvoruma

Kad es kā jauns misionārs sāku kalpot Urugvajā un Paragvajā, es sapratu, ka viena no lietām, kas ļoti piesaista tos, kuri vēlas uzzināt vairāk par Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcu, ir viņu interese par mūsu mācību attiecībā uz ģimeni. Faktiski, jau kopš Jēzus Kristus evaņģēlija atjaunošanas, patiesības meklētājus ir piesaistījusi mācība, ka ģimenes var būt kopā mūžīgi.

Mūžīgo ģimeņu princips ir Debesu Tēva diženās ieceres, kas radīta Viņa bērniem, neatņemams elements. Atbilstoši šai iecerai būtiski ir saprast, ka mums ir gan *debesu* ģimene, gan *zemes* ģimene. Apustulis Pāvils mūs māca, ka Debesu Tēvs ir mūsu garu tēvs:

„Lai tie meklētu Dievu, ... un [atrastu] ... Jo Viņā mēs dzīvojam un rosāmies, un esam, ... mēs arī esam Viņa cilts.”¹

Tas, ka mēs esam mīloša Debesu Tēva bērni, ir tāds Jēzus Kristus evaņģēlija pamata princips, ka pat mūsu bērni pasludina tā patiesumu, kad viņi dzied Sākumskolas dziesmu: „Es esmu Dieva bērns”. Vai atceraties dziesmas vārdus?

*Es esmu Dieva bērns,
Viņš mani sūtīja
Un deva zemes mājas šeit
Ar mīļiem vecākiem.*

*Vadi mani, nāc man līdzi,
Nāc man palīgā!
Māci visu labu man
Ar Viņu dzīvot reiz.*²

Atziņa, ka mums ir *debesu* ģimene, mums palīdz saprast mūsu *zemes* ģimeņu mūžīgo dabu. Mācībā un Derībās mums mācīts, ka ģimene ir būtiska debesu kārtībai: „Un tas pats draudzīgums, kas ir starp mums šeit, būs starp mums tur, tikai tas būs saistīts ar mūžīgo godību.”³

Sapratne par ģimenes mūžīgumu ir izšķirošs elements, lai izprastu Debesu Tēva ieceri Viņa bērniem. Savukārt pretinieks vēlas darīt visu iespējamo, lai iznīcinātu Debesu Tēva ieceri. Mēģinot izjaukt Dieva ieceri, viņš vada iepriekš nepiedzīvotu uzbrukumu ģimenes organizācijai. Daži no spēcīgākajiem ieročiem, ko viņš izmanto savā uzbrukumā, ir savtīgums, alkatība un pornogrāfija.

Mūsu mūžīgā laime *neietilpst* Sātana mērķos. Viņš zina, ka galvenais veids, kā vīriešus un sievietes padarīt nožēlojamus, līdzīgus viņam, ir atņemt viņiem ģimenes attiecības, kurām ir *mūžīgs* potenciāls. Tāpēc, ka Sātans zina, ka patiesa laime šajā dzīvē un mūžībā ir rodama ģimenē, viņš dara visu, ko spēj, lai iznīcinātu to.

Dieva ieceri Viņa bērniem senais pravietis Alma sauca par „diženo laimes ieceri”.⁴ Augstākais Prezidijs un Divpadsmit apustuļu kворums, kurus mēs atbalstām par praviešiem, gaišreģiem un atklājējiem, ir mums devuši šo iedvesmas pilno padomu attiecībā uz laimi un ģimenes dzīvi:

„Ģimene ir Dieva noteikta. Laulība starp vīrieti un sievieti ir ļoti būtiska Viņa mūžīgajā iecerē. Bērniem ir jādzimst laulībā, un tie jāaudzina tēvam un mātei, kuri godā un pilnīgā uzticībā pilda laulības solījumus. Laime ģimenes dzīvē ir vislabāk sasniedzama, kad tā balstās uz Tā Kunga Jēzus Kristus mācībām.”⁵

Šī laime, par ko runāja Alma un nesen Augstākais Prezidijs un Divpadsmit apustuļu kворums, visdrīzāk būs gūstama mājās, kur ir ģimene. Mēs to gūsim pārpilnībā, ja darīsim visu, ko spējam, lai izveidotu mājas, kuru centrā ir Kristus.

Mēs ar mūsu Meinsu apguvām dažus svarīgus principus, kad mēs jau laulības sākumā sākām veidot mājas, kuru centrā ir Kristus. Mēs sākām, rīkojoties atbilstoši mūsu Baznīcas vadītāju padomiem. Mēs sapulcinājām savus bērnus un noturējām iknedēļas ģimenes mājvakarus, kā arī ikdienas lūgšanas un Rakstu studēšanu. Ne vienmēr tas bija viegli, ērti vai veiksmīgi, taču laika gaitā šīs vienkāršās ģimenes aktivitātes pārtapa vērtīgās ģimenes tradīcijās.

Mēs mācījāmies, ka mūsu bērni, iespējams, neatcerēsies visu no ģimenes mājvakara stundas nedēļas gaitā, taču viņi atcerēsies, ka mēs *noturējām*. Mēs mācījāmies, ka vēlāk skolā viņi, iespējams, neatcerēsies precīzus Rakstu vai lūgšanas vārdus, taču viņi atcerēsies, ka mēs *lasījām* Rakstus un ka mēs *lūdzām*. Brāļi un māsas, tajā, ka mēs mājās veidojam celestiālas tradīcijas, mums un mūsu jauniešiem rodams liels spēks un aizsardzība.

Jēzus Kristus evaņģēlija principu mācīšanās, mācīšana un pielietošana mūsu mājās palīdz radīt gaisotni, kur var mājot Gars. Izveidojot šīs celestiālās tradīcijas savās mājās, mēs spēsim pārvarēt pasaules maldu tradīcijas un mācīsimies likt citu cilvēku vajadzības un raizes pirmajā vietā.

Par māju izveidošanu, kuru centrā ir Kristus, atbildīgi ir gan vecāki, gan bērni. Vecāki ir atbildīgi par savu bērnu mācīšanu mīlestībā un taisnīgumā. Vecākiem būs jāatbild Tā Kunga priekšā par to, kā viņi veikuši šos svētos pienākumus. Vecāki māca savus bērnus *ar* vārdiem un *ar* piemēru. Šis dzejolis, ko C. C. Millers nosauca „Atbalsis”, ilustrē vecāku svarīgumu un nozīmi, kad viņi ietekmē savus bērnus:

*Tā bija avs, nevis jērs,
Kas Jēzus līdzībā pazuda,
Pieaugusi avs, kas nomaldījās,
Atstājot vien deviņdesmit deviņas pulkā.*

*Un kāpēc mums jāmeklē avis
Un dedzīgi jācer un jālūdz?
Jo ir bīstami, kad noklīst avis —
Tās nomaldina jērus.*

*Jūs zināt, ka jēri seko avīm,
Lai kur tās maldītos.
Kad avis noklīst,
Pēc brīža jēri noklīduši būs.*

*Un tādēļ par avīm mēs dedzīgi lūdzam
Mūsu šodienas jēru labad,
Jo, kad avis noklīst,
Cik gan liela cena
Jēriem jāmaksā būs!*⁶

Sekas, kas būs vecākiem, kuri novirza no ceļa savus bērnus, ir mums izklāstījis Tas Kungs Mācībā un Derībās:

„Un vēl, cik daudz vecākiem ir bērni Ciānā ..., kuri nemāca tiem saprast grēku nožēlošanas, ticības Kristum, dzīvā Dieva Dēlam, un kristīšanas un Svētā Gara dāvanas ar roku uzlikšanu mācību, ..., grēks būs uz vecāku galvām.”⁷

Ir grūti pārspīlēt vecāku nozīmīgumu, mācot saviem bērniem celestiālās tradīcijas ar vārdiem un piemēru. Arī bērniem ir svarīga loma, veidojot mājas, kuru centrā ir Kristus. Es dalīšos ar jums nelielā runā, ko nesen teica Vils, mans astoņus gadus vecais mazdēls, kas ilustrē šo principu:

„Man patīk kopā ar tēti jāt ar zirgiem un ķert mājlopus ar laso. Virvei ir vairāki pavedieni, kas savīti kopā, lai tā būtu izturīga. Ja virve būtu tikai no viena pavediena, tā nebūtu noderīga. Taču, pateicoties vairākiem pavedieniem, kas darbojas kopā, mēs varam to izmantot daudzos veidos un tā ir stipra. Ģimenes var salīdzināt ar virvēm. Ja tikai viens cilvēks cenšas un dara to, kas ir pareizi, ģimene nebūs tik stipra kā tad, ja ikviens pieliks pūles, lai palīdzētu cits citam.

Es zinu, ka tad, kad rīkojos pareizi, es palīdzu savai ģimenei. Kad es pret savu māsu Izabellu iztuos jauki, mums abiem ir jautri, un tas iepriecina manu mammu un tēti. Ja manai mammai neciešams kaut ko paveikt, es varu viņai palīdzēt, spēlējoties ar manu mazo brālīti Džoju. Vēl savai ģimenei es varu palīdzēt, turot tīru savu istabu un palīdzot, kad vien esmu labā noskaņojumā. Tā kā es ģimenē esmu vecākais bērns, es zinu, ka svarīgi ir būt labam piemēram. Es varu no sirds censties, lai izvēlētos pareizo un ievērotu baušļus. Es zinu, ka bērni var palīdzēt savai ģimenei būt stiprai kā pieminētajai virvei. Kad ikviens dara to labāko un darbojas kopā, ģimenes var būt laimīgas un stipras.”

Kad vecāki vada ģimeni mīlestībā un taisnīgumā un māca saviem bērniem Jēzus Kristus evaņģēliju *ar* vārdiem un *ar* piemēru un kad bērni mīl un atbalsta savus vecākus, mācoties un pielietojot vecāku mācītos principus, rezultātā tiks izveidotas mājas, kuru centrā ir Kristus.

Brāļi un māsas, mēs kā Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas locekļi izprotam un ticam ģimenes mūžīgumam. Šai izpratnei un ticībai mūs vajadzētu iedvesmot darīt visu, kas ir mūsu spēkos, lai izveidotu mājas, kuru centrā ir Kristus. Es jums sniedzu savu liecību, ka, cenšoties to darīt, mēs daudz pilnīgāk pieredzēsim mīlestību un kalpošanu, ko ar piemēru ilustrēja mūsu Glābēja, Jēzus Kristus, dzīve un Izpirkšana, un tā rezultātā mēs savās mājās patiesi varēsim justies kā debesīs uz Zemes, Jēzus Kristus Vārdā, āmen.

Atsauces

1. Ap. d. 17:27–28.
2. „Es esmu Dieva bērns,” *Baznīcas dziesmas*, 58. lpp.
3. Mācība un Derības 130:2; skat. arī Robert D. Hales, „The Eternal Family,” *Ensign*, 1996. g. nov., 64. lpp.
4. Almas 42:8.
5. „Ģimene — Vēstījums pasaulei.”
6. C. C. Mille, „The Echo,” *Best-Loved Poems of the LDS People*, red. Džeks Līons u. c. (1996), 312.–313. lpp.
7. Mācība un Derības 68:25; izcēlums pievienots.